

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Flores Directorii Inqvisorvm

Bariola, Luigi

Mediolani, 1625

Consilivm Dvodecimvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11434

Itius Pater sine causa Sempronium filium exheredare tentavit; Sempronius tamen poterat multis iam annis Patrem priuari facere tota ferè substantia, eo quod contrauenerat cuidam fidei commissio in graue præiudicium Sempronij, & eius descendendum. Verum filius Sempronius paterna reuerentia ductus tacuit. Nunc autem decreuit litem contra Patrem mouere, & iustitia mediante dicta bona à Patre auuocare, quibus auuocatis intendit Patrem honorificè tractare. Quæritur an sine peccato Sempronius id agere possit, tum quia præcepto naturali Diuino teneatur parentes honorare, tum quia ex hoc facto Parris existimatio fortassis iacturam patietur, & præ dolore posset ab humanis excedere.

Certum est, quod iure naturali Diuino Filij tenentur honorare parentes; qui sanè honor aliud non est, quàm protestatio quædam reuerentiæ, & præminentia exhibita ab eo illi, qui honoratur, per aliquem actum interiorem, vel exteriorem. S. Thom. 1. 2. q. 2. art. 2. & 2. 2. quæst. 63. art. 3.

Honor autem parentibus debitus in quatuor consistit, nimirum in amore, reuerentia, obedientia, & sustentatione. Sayrus lib. 7. cap. 5. num. 1. Clavis Regiæ.

Hinc ergo deducunt omnes, filium accusare non posse parentes de aliquo crimine, quamuis graui, excepto crimine læsæ maiestatis, vel Diuinæ, vel humanæ. Sayrus post alios loco præcitato.

His iam non quæritur, an Sempronius Filius tuta

con-

conscientia Titium patrem accusare possit; sed an iustitia mediante, & Iudice auctore, reuerentia paterna seruata, ac retenta, possit suam, & filiorum suorum vexationem redimere, quam sibi minatam, & paratam intuetur à Patre.

Respondeo igitur Sempronium filium litem instituire posse contra Titium Patrem. Primò, quia id non est contra amorem parentibus debitum, quoniam Sempronius, nec parentem odio habet, nec malum alicuius momenti eidem optat; quinimmo amoris signa, & exhibuit, & exhibebit perpetuò. Azorius par. 2. Instit. moral. cap. 2. art. 2. post Angel. Syluest. Tabien. Armil. & Nauar.

Secundò, quia hoc non est contra venerationem, & cultum parentibus debitum; nam Sempronij mens non est in parentem maledicta conijcere, contumelia laceffere, grauiter increpare, durè, & asperè passim tractare, notabiliter lædere, vel manus eidem inferre. Azorius post multos loco præcitato.

Tertiò, quia filius ex præcepto ad tria dumtaxat tenetur erga parentes. Syluest. in verbo filij quæst. 25. Primò ad dilectionem præcipuam, signis aliquando offensam. Secundò, ad obedientiam circa rem familiarem, & multò magis in necessarijs ad salutem, citra contemptum, idest obstinationem, & pertinaciam animi. Tertiò, ad subueniendum in necessarijs, & eis potius, etiam infidelibus, quam extraneis fidelibus.

Quartò; quia si filius coram Iudice potest contra patrem alimenta petere (ita omnes, & præcipuè Syluester in verbo Filij, quæst. 24. num. 28.) Cur non poterit Sempronius iudicium instituire, & litem agere contra Titium patrem, cum id ferè aliud non

fit, quam sibi, & Filijs suis prouidere de alimentis in futurum, ne deterioris conditionis ignauia patris, & incuria aliquando euadant.

Quintò, filius potest tuta conscientia, etiam in iudicio, parentibus alimenta negare, in ijs tamen casibus in quibus parentes alimentis Filios priuare possunt. Azorius par. 2. Instit. moral. lib. 2. cap. 3. q. 6. ergo filio licebit Iudice auctore litem mouere contra Patrem, vt bona ab ascendentibus relicta, & iure naturali sibi debita conseruare, & obtinere possit, nè à Patre vulnerata, seu dilapidata aliquando reperiantur.

Sextò, quia (secluso extremè necessitatis articulo) filius tenetur magis prospicere, & auxiliari filijs suis quam Patri. Syluest. in verbo Filij quest. 22. num. 25. Azor. par. 2. cap. 2. q. 16. Sayr. post omnes cap. 5. num. 16. Clauis Regiæ. Cum autem Titius pater (vt mihi supponitur in facto) nec reperiatur, nec lite durante reperiri possit in extrema necessitate, ergo &c.

Dico tandem cum Syluestro in verbo Filij, quest. 24. num. 28. Filium litem instituere posse, & agere contra patrem. vbi citat Panorm. Glos. & alios.

Ad illud, quod postremo loco subiungitur, nimirum, quod occasione litis, Titij patris existimatio iacturam patietur. Respondeo, id verisimiliter non timendum. Tum, quia filius piè, & reuerenter aditabit iudicium. Tum, quia hoc idem contra parentes fuit alias tentatum: neque hac ratione parentum existimatio fuit imminuta. Tum deniq; quoniam hac via dirimentur expeditius præten- siones, quæ morte patris sequuta, immortales for- tasse euadent, cum dispendio corporis, & animæ; nec non cum maximo filiorum Sempronij damno.

Nec

Nec facile credendum Titium patrem, prælitis dolore mortē corripendum, quoniam nullus adhuc legitur, aut traditur, talem ob causam extremum diem clausisse; præterquam quod vigent iam diu inter Titium, & Sempronium lamentationes; nec hucusque auditum, quod hac occasione aliquali morbo laborauerit. Et ita sentio &c.

CONSILIVM DECIMVM TERTIVM.

Initium à Domino.

AN Ordinarius possit citra notam Irregularitatis tradere Iudici Seculari instrumenta ad falsam monetam crudendam inuenta in domo Parochiali, vbi habitabant quidam Laici falsas monetas crudentes, qui tandem per Iudicem Laicum fuerunt carcerati, & suspensi.

Respondeo non teneri Ordinarium tradere instrumenta ipsa Iudici. Primò, quia parochialis domus gaudet immunitate per textum in cap. Quisquis 17. quæst. 4. præcipuè si propè Ecclesiam sit constructa domus per triginta passus Ecclesiasticos, prout in casu nostro.

Secundò, quia ex hoc facto videretur Iudex secularis aliquod ius, aut placitum habere, & exercere in domibus Ecclesiarum, quod est contra textum in cap. vt placita Laicorum de immunit. in 6.

Tertiò, quia licet de iure communi delicta enormissima reddant delinquentes incapaces Immunitatis Ecclesiasticæ, teste Remigio de Immunitate